

EL BALNEARI

Un relat de: [montserrat vilaró berenguer](#)

La tia Sofia era germana de la meva àvia i una mica pera punyetes. Una vegada va decidir anar a un balneari juntament amb la seva germana petita.

Un cop inscrites i allotjades al balneari es va començar a queixar per tot. Que si el menjar no era bo, les infermeres unes soques el metge un sòmines i va anar també a la noia de la recepció i li va preguntar.

- Senyoreta són eficaces les aigües d'aquest balneari?

La noia educadament li va contestar.

- Si senyora, clar que per segons quines enfermetats.

- Pot posar algun exemple va dir la tia?

Clar que si, va dir la noia molt educadament.

- No fa gaire va venir una parella, el senyor anava en cadira de rodes i semblava molt malalts, la senyora l'havia d'ajudar en tot.

- Va fer servir totes les nostres instal·lacions i al cap de quinze dies , varen marxar els dos en bicicleta que varen pispar a l'entrada i sense pagar el conte, cal dir ens va deixar la cadira de rodes.

- Fixis si són miraculoses aquestes aigües!!!!

La tia, no va dir res i seguida de la seva germana que reia per sota el nas molt digna va anar a una sessió a la piscina.